

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2009. gada 30. aprīlī*

Lieta C-132/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Fővárosi Bíróság* (Ungārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 11. martā un kas Tiesā registrēts 2008. gada 2. aprīlī, tiesvedībā

Lidl Magyarország Kereskedelmi bt

pret

Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] un Dž. Arestis [*G. Arestis*],

* Tiesvedības valoda — ungāru.

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Lidl Magyarország Kereskedelmi bt* vārdā — R. Kolčejs-Ridens [*R. Kölcsey-Rieden*],
ügyvéd,
- Ungārijas valdības vārdā — J. Fazekaša [*J. Fazekas*], R. Šomšiča [*R. Somssich*] un
K. Sijarto [*K. Szijártó*], pārstāves,
- Beļģijas valdības vārdā — T. Materne [*T. Materne*], pārstāvis,
- Polijas valdības vārdā — M. Dovgelevičs [*M. Dowgielewicz*], pārstāvis,
- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — V. Vilss [*W. Wils*] un A. Siposs [*A. Sipos*],
pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez
ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvu 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzišanu (OV L 91, 10. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību (OV 2002, L 11, 4. lpp.), kā arī EKL 30. pantu.

² Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Lidl Magyarország Kereskedelmi bt* (turpmāk tekstā — “*Lidl*”) un *Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa* (Ungārijas Komunikāciju valsts pārvaldes padome; turpmāk tekstā — “*Hatóság*”) par tās atteikumu ļaut *Lidl* Ungārijā tirgot radioiekārtas, kuras ražojusi sabiedrība, kuras juridiskā adrese ir Beļģijā.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienų tiesības

Direktīva 1999/5

- 3 Direktīvas 1999/5 1. panta 1. punktā tās piemērošanas joma ir definēta šādi:

“Šī direktīva izveido regulējošo sistēmu radioiekārtu un telekomunikāciju termināla iekārtu laišanai tirgū, brīvai aprītei un nodošanai ekspluatācijā.”

- 4 Saskaņā ar Direktīvas 1999/5 2. pantu:

“Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

- a) “ierīce” ir jebkura iekārta, kas ir radioiekārta, telekomunikāciju termināla iekārta vai abas;

[..]

- c) “radioiekārta” ir ražojums vai attiecīga tā sastāvdaļa, kas var nodrošināt komunikāciju, izmantojot radioviļņu izstarošanu un/vai saņemšanu, lietojot zemes/visuma radio komunikāciju spektru;

- d) “radioviļņi” ir elektromagnētiskie viļņi no 9 kHz līdz 3000 GHz frekvencē, kas izplatās visumā bez mākslīgas vadības iekārtas;

[..].”

- 5 Attiecībā uz drošības prasībām, kurām jāatbilst ierīcēm, šīs direktīvas 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka:

“Visām ierīcēm jāatbilst šādām pamatprasībām:

- a) lietotāja vai jebkuras citas personas veselības un drošības aizsardzība, ietverot mērķus, kas attiecas uz Direktīvā 73/23/EEK ietvertajām drošības prasībām, taču nepiemērojot sprieguma limitu;

- b) drošības prasībām, kas attiecas uz elektromagnētisko saderību, kas noteikta Direktīvā 89/336/EEK.”

6 Direktīvas 1999/5 5. pantā ir paredzēts šādi:

“1. Ja ierīce atbilst attiecīgajiem saskaņotajiem standartiem vai to daļām, [...], dalībvalstis pieņem, ka ir nodrošināta atbilstība tām 3. pantā minētajām pamatprasībām, kas ietvertas attiecīgajos saskaņotajos standartos vai to daļās.

2. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka atbilstība saskaņotajiem standartiem nenodrošina atbilstību 3. pantā minētajām pamatprasībām, kuras šiem standartiem jāietver, Komisija vai attiecīgā dalībvalsts griežas ar šo jautājumu komitejā [telekomunikāciju atbilstības novērtēšanas un tirgus uzraudzības komitejā].

3. [...] Pēc apspriešanās ar komiteju [...], Komisija var atsaukt saskaņotos standartus, publicējot paziņojumu *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.”

7 Direktīvas 1999/5 6. panta 1. un 4. punkts ir šādi:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka ierīci laiž tirgū tikai tad, ja tā atbilst 3. pantā noteiktajām attiecīgajām pamatprasībām un pārējiem šīs direktīvas noteikumiem, to pienācīgi uzstādot, uzturot, un izmantojot paredzētajam mērķim. Uz to neattiecas valstu papildu noteikumi attiecībā uz laišanu tirgū.

[..]

4. Gadījumā, ja radioiekārta izmanto frekvenču joslas, kuru izmantošana nav saskaņota visā Kopienā, izgatavotājs vai tā Kopienā reģistrēts pilnvarots pārstāvis, vai persona, kas atbildīga par iekārtas laišanu tirgū, paziņo valsts iestādei, kas atbild par spektra vadību attiecīgajā dalībvalstī, par nodomu laist šādu iekārtu valsts tirgū.

Šo paziņojumu iesniedz ne mazāk kā četras nedēļas pirms laišanas tirgū, un tajā sniedz informāciju par iekārtas radio īpašībām [..], kā arī IV vai V pielikumā minētās pilnvarotās iestādes identifikācijas numuru.”

8 Atbilstoši Direktīvas 1999/5 8. panta 1. punktam:

“Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un netraucē to ierīču laišanu tirgū un nodošanu ekspluatācijā savā teritorijā, kurām ir VII pielikumā minētais *CE* marķējums, kas norāda ierīces atbilstību visiem šīs direktīvas noteikumiem, [..]. Tas neierobežo 6. panta 4. punktu, 7. panta 2. punktu un 9. panta 5. punktu.”

- 9 Attiecībā uz “CE” atbilstības marķējumu Direktīvas 1999/5 12. panta 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts šādi:

“Ierīcēm, kas atbilst visām attiecīgajām pamatprasībām, jābūt apzīmētām ar VII pielikumā minēto CE atbilstības marķējumu. Izgatavotājs, tā pilnvarotais pārstāvis Kopienā vai persona, kas atbild par ierīces laišanu tirgū, ir atbildīgi par marķējuma uzlikšanu.”

Direktīva 2001/95

- 10 Direktīvas 2001/95 1. pantā tās mērķis un piemērošanas joma ir definēti šādi:

“1. Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt, ka tirgū laistie produkti ir droši.

2. Šī direktīva attiecas uz visām 2. panta a) punktā definētajiem produktiem. Šīs direktīvas noteikumi ir spēkā, ciktāl Kopienas tiesību aktos, kas reglamentē attiecīgo produktu drošību, nav paredzēti konkrēti noteikumi ar tādu pat mērķi.

Ja uz produktiem attiecas konkrētas drošības prasības, kas paredzētas Kopienas tiesību aktos, tad šī direktīva ir spēkā tikai attiecībā uz tiem aspektiem un riskiem vai risku kategorijām, ko minētās prasības neaptver. [..].”

11 Direktīvas 2001/95 2. panta a), e) un f) punktā ir noteikts, ka:

“Šajā direktīvā:

a) “produkts” ir jebkurš produkts — arī pakalpojuma sniegšanas sakarā —, kas paredzēts patērētājiem vai ko loģiski paredzamos apstākļos varētu lietot patērētāji pat tad, ja tas nav viņiem paredzēts; kuru vērtēšanas vai citā nolūkā piegādā vai dara pieejamu tirdzniecības gaitā, un kas var būt jauns, lietots vai atjaunots.

[..]

e) “ražotājs” ir:

i) produkta izgatavotājs, ja tas ir reģistrēts Kopienā, un jebkura cita juridiska persona, kas uzdodas par izgatavotāju, saistot produktu ar sava uzņēmuma nosaukumu, preču zīmi vai citu atšķirības zīmi, vai arī persona, kas produktu atjauno;

ii) izgatavotāja pārstāvis, ja izgatavotājs nav reģistrēts Kopienā, vai — ja Kopienā nav izveidota pārstāvniecība — produkta importētājs;

iii) citi profesionāli piegādes ķēdes dalībnieki, ciktāl viņu darbība var ietekmēt produkta īpašības, kas ir sakarā ar tās drošību;

f) “izplatītājs” ir jebkurš profesionāls piegādes ķēdes dalībnieks, kura darbība neietekmē produkta īpašības, kas ir sakarā ar tā drošību.”

12 Atbilstoši Direktīvas 2001/95 6. panta 1. punktam:

“Dalībvalstis nodrošina, ka ražotāji un izplatītāji pilda savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu tā, lai tirgū laistie produkti būtu droši.”

13 Šīs direktīvas 8. panta 2. punkta pirmajā un otrajā daļā ir paredzēts:

“Ja dalībvalstu kompetentās iestādes veic tādus pasākumus, kā paredzēts 1. punktā, un jo īpaši tos, kas minēti d) līdz f) apakšpunktā, tad tās rīkojas saskaņā ar Līgumu, un jo īpaši tā 28. un 30. pantu, lai minētos pasākumus veiktu riska nopietnībai atbilstošā veidā, kā arī pienācīgi ievērojot piesardzības principu.

Šajā sakarā tās veicina un sekmē ražotāju un izplatītāju brīvprātīgu darbību saskaņā ar pienākumiem, ko uzliek šī direktīva un jo īpaši tās III nodaļa, un attiecīgā gadījumā tas var ietvert labas prakses kodeksu izstrādi.”

Valsts tiesības

- 14 Saskaņā ar 2003. gada likuma Nr. C par elektroniskajām telekomunikācijām (2003. évi C. törvény az elektronikus hírközlésről) 188. panta 32. punktu:

“Šajā likumā:

[..]

32. “ražotājs” ir: ekonomiska vienība, kas atbild par iekārtas projektēšanu, izgatavošanu, iepakojšanu, marķējumu un tirdzniecību, neatkarīgi no tā, vai šīs darbības tā veic savās interesēs vai trešās personas uzdevumā. Par ražotāju ir uzskatāms arī ikviens, kas nolūkā veikt esošu iekārtu tirdzniecību tajās izdara tādus būtiskus pārveidojumus vai papildinājumus, kas atbilst tām izvirzītajām pamatprasībām, vai arī izgatavo jaunas iekārtas, izmantojot esošās. Ja ražotāja juridiskā adrese neatrodas Ungārijas teritorijā, tad par ražotāju ir uzskatāms ierīču importētājs.”

- 15 Saskaņā ar 1. panta 2. punktu Informātikas un komunikāciju ministrijas Dekrētā Nr. 5/2004 (IV 13.) *IHM* par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām, kā arī to atbilstības savstarpējo atzišanu (5/2004. (IV. 13.) *IHM* rendelet a rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről), “šis dekrēts, papildus Ungārijas Komunikāciju iestādei, ir piemērojams ikvienai fiziskai vai juridiskai personai, ikvienai ar juridiskas personas tiesībspēju neapveltītai organizācijai, kā arī ikvienai sabiedrībai, kuru juridiskā adrese atrodas ārvalstīs, Ungārijā esošai filiālei vai pārstāvniecībai, kas izgatavo, importē, tirgo

(turpmāk tekstā — kopā saukti “ražotāji”), izplata, sertificē, laiž ekspluatācijā un lieto 1. punkta piemērošanas jomā ietilpstošās ierīces”.

- 16 Atbilstoši šī dekrēta 4. panta 4. punktam ražotājam atbilstoši īpašam tiesiskajam regulējumam ir kompetentajai iestādei jāpaziņo par savu nodomu Ungārijā tirgot radioiekārtas, kas darbojas Eiropas Savienībā nesaskaņotās frekvencēs vai frekvenču joslās.
- 17 Saskaņā ar šī dekrēta 10. panta 6. punktu ražotājam ir “jāizdod deklarācija par ierīču atbilstību pamatprasībām. Lai laistu tirdzniecībā Ungārijā ražotas iekārtas, ir jāizdod atbilstības deklarācija ungāru valodā vai arī citās valodās, ieskaitot ungāru. Ja ierīces nav ražotas Ungārijā, atbilstības deklarācija var būt jebkuras Eiropas Savienības dalībvalsts oficiālajā valodā. Pamatprasības atbilstības deklarācijai ir ietvertas 6. pielikumā”.

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

- 18 *Lidl* Ungārijā tirgo radioiekārtas “UC Babytalker 500”, kuras ražojusi Beļģijas sabiedrība, kas tās apzīmējusi ar “CE” marķējumu un šim produktam izdevusi atbilstības deklarāciju. Šī ierīce tiek lietota nesaskaņotā frekvencē.

- 19 Pēc inspekcijas *Lidl* tirdzniecības vietā 2007. gadā *Hatóság* konstatēja, ka minētā ierīce neatbilst Ungārijas tiesību aktos paredzētajai prasībai par atbilstības deklarāciju. Tādēļ tā aizliedza *Lidl* tirgot attiecīgo ierīci, līdz tiks iesniegta atbilstības deklarācija atbilstoši Ungārijas tiesību aktiem. Iestāde uzskatīja, ka *Lidl* esot uzskatāma par ierīces ražotāju, jo tā šīs ierīces laiž tirgū Ungārijā.
- 20 Tā kā *Hatóság* nepieņēma Beļģijas ražotāja iesniegto atbilstības deklarāciju, *Lidl* pret tirdzniecības aizlieguma lēmumu cēla prasību tiesā, lūdzot to atcelt.
- 21 *Fővárosi Bíróság*, uzskatot, ka attiecīgo ierīci — atbilstoši piemērojamajām Kopienų direktīvām — var tirgot visās dalībvalstīs, ņemot vērā atbildētājas pamata lietā pretējo nostāju, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

“1) Vai Direktīvas [1999/5] 8. pantu, kurš attiecas uz radioiekārtu un telekomunikāciju termināla iekārtu (turpmāk tekstā — “ierīces”) brīvu apriti, var interpretēt tādējādi, ka nedrīkst noteikt citus pienākumus attiecībā uz tādu ierīču tirdzniecību, uz kurām attiecas iepriekš minētā direktīva un kuras ar “CE” marķējumu ir marķējis izgatavotājs, kura juridiskā adrese atrodas citā dalībvalstī?

2) Vai Direktīvas [2001/95] 2. panta e) un f) apakšpunktā noteikto ar tirdzniecību saistīto pienākumu kontekstā var interpretēt tādējādi, ka par ražotāju var uzskatīt

arī organizāciju, kas tirgo ierīces kādā dalībvalstī (nepiedaloties to izgatavošanā) un kuras juridiskā adrese neatrodas tajā pašā dalībvalstī, kur atrodas ražotāja juridiskā adrese?

- 3) Vai Direktīvas [2001/95] 2. panta e) apakšpunkta i), ii) un iii) ievilkumā un f) apakšpunktā noteikto var interpretēt tādējādi, ka citā dalībvalstī izgatavotu ierīču izplatītājam (kurš nav to ražotājs) var tikt paredzēts pienākums iesniegt atbilstības deklarāciju, kas ietver šo ierīču tehniskos datus?

- 4) Vai Direktīvas [2001/95] 2. panta e) apakšpunkta i), ii) un iii) ievilkumā un f) apakšpunktā noteikto var interpretēt tādējādi, ka organizācija, kas nodarbojas tikai ar noteiktu ierīču tirdzniecību kādā dalībvalstī, kuras teritorijā atrodas tās juridiskā adrese, var vienlaikus tikt uzskatīta arī par šo ierīču ražotāju, ja tās izplatītāja darbība neietekmē ierīču drošuma īpašības?

- 5) Vai Direktīvas [2001/95] 2. panta f) apakšpunktu var interpretēt tādējādi, ka minētajā tiesību normā definētajam izplatītājam drīkst izvirzīt prasības, kas saskaņā ar minēto direktīvu var tikt izvirzītas tikai tās 2. panta e) apakšpunktā definētajam ražotājam, piemēram, lai tas izdod atbilstības deklarāciju attiecībā uz tehniskajiem datiem?

- 6) Vai [EKL] 30. pants un/vai primārie vispārējo interešu apsvērumi var pamatot izņēmumu no [1974. gada 11. jūlija] sprieduma lietā *Dassonville* [8/74, *Recueil*, 837. lpp.] judikatūras piemērošanas, ņemot vērā arī ar to saistītos līdzvērtības un savstarpējās atzišanas principu?

- 7) Vai [EKL] 30. pantu var interpretēt tādējādi, ka tranzītā esošu preču tirdzniecību un importu nedrīkst ierobežot neviena cita apsvēruma dēļ, izņemot minētajā tiesību normā norādītos?

- 8) Vai “CE” marķējums atbilst līdzvērtības un/vai savstarpējās atzišanas principu prasībām, kā arī [EKL] 30. pantā izvirzītajām prasībām?

- 9) Vai “CE” marķējumu var interpretēt tādējādi, ka dalībvalstis nekādos apstākļos nedrīkst piemērot citas tehniskās vai kvalitātes prasības attiecībā uz ierīcēm, kas apzīmētas ar šo marķējumu?

- 10) Vai Direktīvas [2001/95] 6. panta 1. punktā un 8. panta 2. punkta otrajā teikumā noteikto var interpretēt tādējādi, ka preču tirdzniecības kontekstā var uzskatīt, ka ražotājam un, gadījumā ja ražotājs netirgo preces, to izplatītājam ir vienādi pienākumi?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par Direktīvas 1999/5 interpretāciju

- 22 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai dalībvalsts saskaņā ar Direktīvu 1999/5 var tirgus dalībniekam, kurš tirgo radioiekārtas valsts tirgū, pieprasīt

iesniegt atbilstības deklarāciju pat tad, ja minētās ierīces ražotājs, kura juridiskā adrese ir citā dalībvalstī, ierīci ir marķējis ar “CE” marķējumu un izdevis atbilstības deklarāciju par to.

- 23 Šajā sakarā ir jāatzīst, ka Direktīvas 1999/5, ar ko paredz pamatregulējumu radioiekārtu laišanai tirgū, brīvā aprītē un nodošanai ekspluatācijai Kopienā, 6., 8. un 12. pantā ir ietvertas normas, kas nepieciešamas pamata prāvā apskatāmā strīda izšķiršanai.
- 24 Ar šīs direktīvas 6. un 8. pantu tiek nodrošināta minētajai direktīvai atbilstošu ierīču brīva aprīte (2003. gada 8. maija spriedums lietā C-14/02 *ATRAL*, *Recueil*, I-4431. lpp., 50. punkts).
- 25 Ja dalībvalstis atbilstoši Direktīvas 1999/5 6. panta 1. punkta pirmajam teikumam nodrošina, ka ierīci laiž tirgū tikai tad, ja tā atbilst direktīvā paredzētajām pamatprasībām, tad šīm ierīcēm atbilstoši šīs pašas normas otrajam teikumam nevar piemērot valstu papildu noteikumus attiecībā uz laišanu tirgū. Turklāt atbilstoši šīs pašas direktīvas 8. panta 1. punktam, tās neierobežo un netraucē to ierīču laišanu tirgū savā teritorijā, kurām ir “CE” marķējums.
- 26 Faktiski ar Direktīvu 1999/5 tiek prezumēta ar “CE” marķējumu marķētu ierīču atbilstība. Šis marķējums norāda, ka ierīces atbilst visām šīs direktīvas prasībām, tostarp šajā direktīvā paredzētajām atbilstības novērtējuma procedūrām (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *ATRAL*, 51. punkts).

- 27 Saskaņā ar šo regulējumu atbilstoši Direktīvas 1999/5 12. panta 1. punkta pirmās daļas otrajam teikumam par “CE” marķējuma uzlikšanu atbildīgs ir izgatavotājs, tā pilnvarotais pārstāvis Kopienā vai persona, kas atbild par ierīces laišanu tirgū.
- 28 Tādējādi ar “CE” marķējumu marķētos izstrādājumus var laist tirgū, nepiemērojot tiem iepriekšējas atļaujas saņemšanas procedūras (šajā sakarā skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *ATRAL* 52. punktu) vai jebkādu citu procedūru, kuras mērķis paplašināt to personu loku, kurām ir jāuzliek atbilstības marķējums.
- 29 Tādēļ dalībvalstīm, neņemot vērā Direktīvas 1999/5 6. panta 4. punktu, 7. panta 2. punktu un 9. panta 5. punktu, ir jāatzīst kādas no šīs direktīvas 12. panta 1. punktā uzskaitītajām personām uzliktais “CE” marķējums. Pieprasot kādai no šīm personām iesniegt atbilstības deklarāciju ierīcei, uz kuras jau kāda no Direktīvas 1999/5 12. panta 1. punktā uzskaitītajām personām ir uzlikusi “CE” marķējumu, kavētu šī izstrādājuma laišanu tirgū, piemērojot tai papildu prasības Direktīvā 1999/5 jau minētajām.
- 30 No tā izriet, ka ar Direktīvu 1999/5 ir pretrunā tādas valsts tiesību normas, kurās ar šo direktīvu saskaņotajā jomā ir noteikts pienākums iesniegt vēl vienu atbildības deklarāciju personām, kuras ir atbildīgas par izstrādājuma, uz kura ir “CE” marķējums un par kuru ir iesniegt atbilstības deklarācija, laišanu tirgū.
- 31 Tas, ka ražotājs, kurš ir uzlicis “CE” marķējumu, atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā kurā ierīce tiek laista tirgū, šādu vērtējumu neietekmē. Tieši pretēji, paredzot radioiekārtu brīvu apriti un to atbilstības savstarpēju atzīšanu, Direktīva 1999/5 attiecas uz tieši šādu situāciju.

32 Turklāt apstākļi, ka pamata prāvā apskatītā ierīce darbojas nesaskaņotā frekvencē, ņemot vērā Direktīvas 1999/5 6. panta 4. punktu, arī nemaina šo vērtējumu. Ar šajā normā ietvertu procesuālo noteikumu ražotājam, tā pārstāvim Kopienā vai personai, kas atbildīga par laišanu tirgū, tiek paredzēts vienīgi pienākums paziņot kompetentajai iestādei, kas atbild par spektra vadību attiecīgajā dalībvalstī, par nodomu laist šādu iekārtu valsts tirgū. Kaut arī tā mērķis ir pavadīt Direktīvā 1999/5 paredzēto mehānismu ieviešanu valsts tiesībās, šis procesuālais noteikums nekādā veidā nedod dalībvalstīm iespēju piemērot nosacījumus vai paplašināt Direktīvas 1999/5 6. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzēto aizliegumu (skat. 2002. gada 20. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-388/00 un C-429/00 *Radiosistemi, Recueil*, I-5845. lpp., 53. punkts).

33 Tādēļ uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka dalībvalstis saskaņā ar Direktīvu 1999/5 nedrīkst izvirzīt prasību, lai persona, kura radioiekārtas laiž tirgū, iesniegtu atbilstības deklarāciju, kaut arī šīs ierīces ražotājs, kura juridiskā adrese atrodas citā dalībvalstī, uz ierīces ir uzlicis "CE" marķējumu un par šo ierīci izdevis atbilstības deklarāciju.

Par Direktīvas 2001/95 interpretāciju

34 Ar otro līdz piekto un desmito jautājumu, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa vaicā, vai radioiekārtas izplatītājs atbilstoši Direktīvai 2001/95 ir uzskatāms par šī izstrādājuma ražotāju arī tad, ja viņš nav piedalījies tā ražošanā un tā darbības neietekmē šī izstrādājuma drošības īpašības, un vai viņam var noteikt pienākumu iesniegt atbilstības deklarāciju, kurā ietverti attiecīgo radioiekārtu tehniskie dati, un vai tam var noteikt tādas pašus pienākumus kā ražotājam, ja tas attiecīgos izstrādājumus netirgo.

35 Vispirms ir jāatgādina, ka Direktīva 2001/95 atbilstoši tās 1. panta 2. punktam nav piemērojama, ja Kopienas tiesību aktos, kas reglamentē attiecīgo produktu drošību, ir paredzēti konkrēti noteikumi ar tādu pašu mērķi.

36 Kā to būtībā norādījušas it īpaši Beļģijas valdība un Komisija, šāds konkrēts tiesību akts attiecībā uz radioiekārtu atbilstības deklarāciju ir Direktīva 1999/5.

37 Tādēļ Direktīva 2001/95 un tās 2. panta e) un f) apakšpunktā paredzētie jēdzieni “ražotājs” un “izplatītājs” nav piemērojami, ja vien runa nav par vērtējumu saistībā ar personu, kurai ir jāizdod radioiekārtas atbilstības deklarācija.

38 Tiktāl, ciktāl iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai dalībvalsts šādam izplatītājam var paredzēt pienākumus, kuri parasti ir jāuzņemas ražotājam un kuri izriet no Direktīvas 2001/95, ir jāatzīst, ka Tiesai iesniegtajos lietas materiālos nav norāžu par citiem pienākumiem, kā vien radioiekārtu izplatītāju Ungārijā pienākumu iesniegt atbilstības deklarāciju.

39 Katrā ziņā, lai noteiktu īpašos, no Direktīvas 2001/95 izrietošos pienākumus, ir jāatzīst, ka persona, kura pārdod izstrādājumu, ir uzskatāma par tās ražotāju tikai šīs direktīvas

2. panta e) apakšpunktā paredzētajos apstākļos un par izplatītāju — tikai minēta 2. panta f) apakšpunktā noteiktajos apstākļos. Ražotājam un izplatītājam ir tikai Direktīvā 2001/95 katram atsevišķi paredzētie pienākumi.

40 Tādējādi uz otro līdz piekto un desmito jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 2001/95 ir piemērojama tikai tad, ja runa ir par jautājumu izvērtēšanu sakarā ar to, kurai personai ir pienākums iesniegt radioiekārtas atbilstības deklarāciju. Attiecībā uz dalībvalstu pilnvarām saskaņā ar Direktīvu 2001/95 paredzēt papildu pienākumus atbilstības deklarācijas izdošanai, tirgojot radioiekārtas, — persona, kura tirgo izstrādājumu, pirmkārt, par tās ražotāju ir uzskatāma tikai šīs direktīvas 2. panta e) apakšpunktā noteiktajos apstākļos un, otrkārt, par tās izplatītāju — tikai minētā 2. panta f) apakšpunktā. Ražotājam un izplatītājam ir tikai Direktīvā 2001/95 katram atsevišķi paredzētie pienākumi.

Par EKL 30. panta interpretāciju

41 Sestais līdz devītais jautājums, kuri jāizskata kopā, ir par iespējamajiem pamatojumiem, kurus dalībvalsts var izvirzīt ar “CE” marķējumu marķētu radioiekārtu brīvas aprites šķēršļiem un par EKL 30. panta interpretāciju.

42 Šajā sakarā jāatgādina, kā to īpaši norāda Komisija, ja jautājums ir saskaņoti regulēts Kopienas tiesību akts, ikviens ar to saistīts valsts pasākums ir jāizvērtē, ņemot vērā saskaņošanas tiesību akta normas, nevis EKL 28. vai 30. pantu (skat. 2001. gada 13. decembra spriedumu lietā C-324/99 *DaimlerChrysler*, *Recueil* I-9897. lpp., 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 43 Attiecībā uz pienākumu iesniegt atbilstības deklarāciju radioiekārtai Direktīvā 1999/5 ir speciālais regulējums. No šīs direktīvas teksta un mērķa izriet, ka tā paredz pilnīgu saskaņošanu tās piemērošanas jomā. No tā izriet, ka šīs direktīvas piemērošanas jomā ietilpstošajās sfērās dalībvalstīm tā ir jāizpilda pilnībā un tās nedrīkst paturēt spēkā valsts tiesību normas, kas ir pretrunā tai (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *ATRAL*, 44. punkts).
- 44 Direktīvas 1999/5 piemērošanas jomā ietilpstošo ierīču, kuras prezumējot atbilst tajā paredzētajām pamatprasībām un drošības normām, brīvai aprītei šķēršļi var tikt radīti tikai šajā direktīvā noteiktajos apstākļos. Ja dalībvalsts uzskata, ka atbilstība saskaņotajiem standartiem negarantē minētajā direktīvā paredzēto pamatprasību, kuras šim standartam būtu jāietver, izpildi, šī dalībvalsts atbilstoši direktīvas 5. pantam var vērsties komitejā. Ja saskaņotajos standartos ir trūkumi attiecībā uz pamatprasībām, šos standartus var atsaukt tikai Direktīvas 1999/5 5. pantā paredzētajā kārtībā. Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka ar Direktīvu 1999/5 izveidotais režīms nodrošina minētajā direktīvā paredzēto pamatprasību izpildi.
- 45 Turklāt, kā norāda Komisija, gadījumā, kad dalībvalsts ierobežojumu pamato ar apstākļiem, kuri neietilpst ar Direktīvu 1999/5 saskaņotajā jomā, var pamatoties uz EKL 30. pantu. Šādā gadījumā dalībvalsts var pamatoties tikai uz kādu no EKL 30. pantā paredzētajiem vispārīgo interešu iemesliem vai kādu no Tiesas judikatūrā noteiktajām obligātajām prasībām (skat. it īpaši 1979. gada 20. februāra spriedumu lietā 120/78 *Rewe-Zentral*, sauktu “*Cassis de Dijon*”, *Recueil*, 649. lpp., 8. punkts). Vienā otrā gadījumā ierobežojums var būt piemērots, lai nodrošinātu mērķa sasniegšanu un nepārsniegtu tā īstenošanai nepieciešamā robežas (skat. iepriekš minētos spriedumus lietās *Radiosistemi*, 42. punkts, un *ATRAL*, 64. punkts).
- 46 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz sesto līdz devīto jautājumu ir jāatbild, ka, ja jautājums ir saskaņoti regulēts Kopienas tiesību akts, ikviens ar to saistīts valsts pasākums ir jāizvērtē, ņemot vērā saskaņošanas tiesību akta normas, nevis EKL 28. vai 30. pantu. Sfērās, kuras ietilpst Direktīvas 1999/5 piemērošanas jomā, dalībvalstīm tā ir jāizpilda

pilnībā un tās nedrīkst paturēt spēkā valsts tiesību normas, kas ir pretrunā tai. Ja dalībvalsts uzskata, ka atbilstība saskaņotajiem standartiem negarantē Direktīvā 1999/5 paredzēto pamatprasību, kuras šim standartam būtu jāietver, izpildi, šai dalībvalstij ir jāievēro šīs direktīvas 5. pantā paredzētā procedūra. Turpretim dalībvalsts ierobežojumu var pamatot, ņemot vērā apstākļus, kuri neietilpst ar Direktīvu 1999/5 saskaņotajā jomā. Šādā gadījumā tā var pamatoties tikai uz EKL 30. pantā paredzētajiem iemesliem vai vispārīgo interešu obligātajām prasībām.

Par tiesāšanās izdevumiem

47

Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

- 1) **dalībvalstis saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvas 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu nedrīkst izvirzīt prasību, lai persona, kura radioiekārtas laiž tirgū, iesniegtu atbilstības deklarāciju, kaut arī šīs ierīces ražotājs, kura juridiskā adrese atrodas citā dalībvalstī, uz ierīces ir uzlicis “CE” marķējumu un par šo ierīci izdevis atbilstības deklarāciju;**
- 2) **Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīva 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību ir piemērojama tikai tad, ja runa ir par jautājumu izvērtēšanu sakarā ar to, kurai personai ir pienākums**

iesniegt radioiekārtas atbilstības deklarāciju. Attiecībā uz dalībvalstu pilnvarām saskaņā ar Direktīvu 2001/95 paredzēt papildu pienākumus atbilstības deklarācijas izdošanai, tirgojot radioiekārtas, — persona, kura tirgo izstrādājumu, pirmkārt, par tās ražotāju ir uzskatāma tikai šīs direktīvas 2. panta e) apakšpunktā noteiktajos apstākļos un, otrkārt, par tās izplatītāju — tikai minētā 2. panta f) apakšpunktā. Ražotājam un izplatītājam ir tikai Direktīvā 2001/95 katram atsevišķi paredzētie pienākumi;

- 3) ja jautājums ir saskaņoti regulēts Kopsienosības tiesību aktos, ikviens ar to saistīts valsts pasākums ir jāizvērtē, ņemot vērā saskaņošanas tiesību akta normas, nevis EKL 28. vai 30. pantu. Sfērās, kuras ietilpst Direktīvas 1999/5/EK piemērošanas jomā, dalībvalstīm tā ir jāizpilda pilnībā un tās nedrīkst paturēt spēkā valsts tiesību normas, kas ir pretrunā tai. Ja dalībvalsts uzskata, ka atbilstība saskaņotajiem standartiem negarantē Direktīva 1999/5 paredzēto pamatprasību, kuras šim standartam būtu jāietver, izpildi, šai dalībvalstij ir jāievēro šīs direktīvas 5. pantā paredzētā procedūra. Turpretim dalībvalsts ierobežojumu var pamatot, ņemot vērā apstākļus, kuri neietilpst ar Direktīvu 1999/5 saskaņotajā jomā. Šādā gadījumā tā var pamatoties tikai uz EKL 30. pantā paredzētajiem iemesliem vai vispārīgo interešu obligātajām prasībām.

[Paraksti]